

«M'agrada que el Papa Francesc ens digui: “Joves, sou la nineta dels ulls de l'Església”»

Dm, 13/08/2013 per Secretariat Int...

[Espai de recursos](#)

Em dic Cristina, tinc 22 anys i visc a Valldoreix. Col·laboro des de fa uns nou anys amb la parròquia de Sant Cugat del Vallès, el poble del costat (bisbat de Terrassa), i sóc una de tantes joves que ha estat a la JMJ.CAT aquest juliol.

Feia uns quants mesos, des de l'elecció del Papa Francesc, que em sentia alegre i força eufòrica. Veia en el nou pontífex un home sorprenentment proper, amb un pensament jove i una connexió amb la gent molt humana i molt agradable; recordo comentar amb amics: «aquest home m'agrada com pensa i com s'expressa». Aquestes sensacions tant positives van anar creixent en mi a mesura que anava sentint o veient notícies dels seus viatges, comentaris fets a la premsa, etc. i vaig anar tenint la curiositat de saber-ne més perquè intuïa un gran canvi, un canvi positiu per a tots i sobretot pels joves, a qui tant ens costa a vegades entendre certes realitats d'una Església que és tant humana.

Així que a la que vaig rebre del meu delegat, Mn. Xavier Farrés, la proposta d'una JMJ més a prop de casa, vaig decidir apuntar-m'hi, en primer lloc per escoltar de primera mà les opinions i pensaments del Papa Francesc, i després amb la il·lusió i suposició de retrobar-me amb l'ambient, la gent i l'entorn que coneixia d'altres trobades anteriors. L'ambient i la gent han canviat, jo m'he fet gran i la vivència ha estat molt diferent de com me la imaginava, però sí que he trobat al Papa que esperava i això m'ha fet igualment sortir-ne renovada tot i haver tingut la sensació de ser massa gran per viure-ho. He acabat fent un canvi de xip i adonant-me que he madurat i que val la pena agafar-me a aquesta experiència i a aquesta persona que confia en nosaltres, els joves, per seguir vivint i apropant-nos a Jesús, el meu

exemple de vida.

He sentit al Papa molt proper gràcies a tots els recursos que des de la organització se'ns han posat a l'abast per poder formar part dels joves a qui el Papa parlava i també, i molt important per mi, gràcies a les seves paraules breus, clares i sinceres. Suposo que mai un pot saber del cert la sinceritat amb la que els altres et parlen o et prometen però crec que amb això els catòlics anem amb avantatge perquè la fe ens ajuda a omplir, amb més o menys seguretat, aquests buits per poder-hi confiar. Després de la trobada segueixo sentint-me satisfeta de tenir la vida que tinc, de ser catòlica i tinc ganes de seguir treballant en la direcció que he decidit i amb la gent que tinc al costat, perquè aquell qui dorm a Roma m'ha dit: «liala a la parròquia» i això per mi és un vot de confiança, ell confia en que tot allò que els joves amb bona voluntat fem, ho fem perquè ens creiem a Jesús i intentem apropar-nos a Ell com bonament podem.

Potser ara em toca viure aquestes experiències amb joves que comencen a buscar i a tenir set. Però tinc ganes de fer aquest pas perquè sé que segueixo tenint a Jesús al costat i a persones que volen seguir caminant com jo.

Per acabar, m'agrada que el Papa Francesc ens digui: «joves, sou la nineta dels ulls de l'Església». Me'n vaig amb l'esperança que així sigui.

Cristina Montoya, bisbat de Terrassa

«En aquestes trobades te n'adones que no estàs sol seguint el manament de Crist»

La Mercedes i l'Ainhoa són dos joves de la diòcesi de Lleida que van participar a la JMJ.CAT

«No està de moda ser cristià. Vas a les parròquies i no trobes joves de la teva edat amb qui compartir la teva fe, per això trobades com la de Llinars et permeten trobar-te amb representants de Jesús a la terra, però alhora et donen eines per viure diàriament la vida com a jove cristià», diu la Mercedes.

Els missatges que el Sant Pare va donar a Rio han sacsejat els joves. «L'hem de fer grossa», diu l'Ainhoa. «Hem de fer una crida als joves de Lleida, a ajuntar-nos per fer pinya i a liar-la», segueix dient. I la Mercedes apunta que el papa Francesc no va amb embuts i ens parla prou clar. «Ens diu que hem d'actuar. Crist no es va quedar a casa a esperar que passessin coses. Va sortir al carrer per liar-la. Així doncs, els joves, que som els que tenim més empenta, també ho hem de fer».